

POSUDEK ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

Diplomová práce Lucie Krausové **Smíšená manželství a možnosti dialogu v rodině** systematicky rozpracovává otázku po tom, zda může skutečný dialog mezi jinověrnými manžely „unést“ instituci smíšeného manželství. Tato otázka předpokládá propracování řady dílčích témat, která tak pochopitelně tvoří osnovu práce.

Autorka se v první kapitole zabývá člověkem jakožto osobou, protože dialog v rodině mohou realizovat pouze jedinci s rozvinutou osobností, implikující schopnost budovat vztah k Bohu a k bližním. Druhá kapitola se zaměřuje na dialogičnost osoby jako na zásadní personální atribut, který může být následně aplikován v širším měřítku i na dialog mezináboženský. Třetí kapitola sleduje spirituální dimenzi osoby, protože spiritualitu lze chápat jako výraz duchovní dialogičnosti člověka a jeho náboženského ukotvení. Poslední dvě kapitoly tvoří vlastní jádro práce, protože dosavadní nashromážděné a z hlediska cílové perspektivy vyhodnocované poznatky Krausová (ve čtvrté kapitole) převádí do roviny manželství jako aplikovaného případu dialogu, kdy je zájem soustředěn primárně na pojetí manželství jako trvale uskutečňovaného dialogu mezi manžely, respektive mezi rodiči a dětmi, dovršujícího a umocňujícího růst člověka jako osoby. V páté kapitole jde o specifikaci sledovaného záměru v tzv. smíšeném manželství. Autorka dospívá k závěru, že skutečný personální dialog jinověrných manželů znamená nejenom trvalou péči o vzájemný vztah a jeho kultivaci, nýbrž jej lze chápat jako skutečný fundament instituce smíšeného manželství. Tím jasně vyniká, co činí jedince kompetentním pro partnerství ve smíšeném manželství a zřetelně vyvstává status dialogu v rámci této instituce. Nastíněné motivace, záměr a nastolený výzkumný problém z úvodu práce se tak v závěru práce dovršují v syntéze, která jednotlivé kroky propojuje v cílové souvislosti a potvrzuje to, co bylo již v průběhu celého textu vlastním tmelem práce.

Obsahová stránka práce tedy koreluje s formální stránkou práce, struktura odpovídá navrženým cílům, obsah i rozsah jednotlivých kapitol jsou vzhledem ke sledovanému záměru adekvátní. Krausová pracuje s literaturou, která je však pro dané téma střídavě relevantní v tom smyslu, že mnohdy budí otázku po tom, zda se nejedná o literaturu kvalitativně a odborně nesouměřitelnou (filosofická, pedagogická, psychologická literatura a internetové zdroje různého spektra). Veškeré zdroje, z nichž čerpá a jimiž se inspiruje, ovšem poctivě dokládá. Odlišuje vlastní myšlenky od převzatých, dokáže formulovat vlastní argumenty a závěry a vztahovat je k příslušným textům. Rozlišuje také mezi různými výpovědními rovinami těchto textů, i když za určitou slabinu práce lze považovat její terminologickou a stylistickou rozkolísanost, danou mimo jiné právě i rozličností literatury a zdrojů, z nichž Krausová čerpá a rovněž tím, že je toto hraniční téma zpracováváno v diskurzu různých odborných disciplín. V průběhu práce se však míru této rozkolísanosti dařilo umenšovat, protože studentka přistupovala k metodickým výhradám a radám zodpovědně a samostatně.

Úroveň předkládané práce, kvalita formální, jazykové i obsahové stránky i způsob zpracování vytyčené problematiky rozhodně splňují požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce. Práci **Smíšená manželství a možnosti dialogu** doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích, dne 3. 5. 2012

Katedra systematické teologie
Mgr. Lucie Kolářová, Dr.theol.

